

PAPITU

—Tu, que no ho sabs que'l papa té un depòsit de polvos prop del Ninot?

TÍVOLI: CIRCO EQÜESTRE

Gran Companya Internacional Eqüestre,
Gimnàstica, Acrobàtica, Còmica i Musical

TEATRE NOVELTATS

Gran companyia d'opereta italiana de
AMADEU GRANIERI
tots els dies grans estrenes

GRAN EDÉN CONCERT

Asalto 12

Music - Hall Concert-Restaurant Parisièn

ALCAZAR ESPAÑOL

Unió, 7. — Gran Cafè Concert Restaurant a la carta dia i nit

Dijous: Debut de les joves i hermoses artistes

Pepita Oriente i Las Rositas

Teatre Arnau MUSIC-HALL

Tots els dies seccions a les 3 i mitja, 6 tarde i 9 i mitja nit

30 HERMOSES ARTISTES 30

prenent part les renombrades

LOLITA I ANGELETA SOLSONA

Hermosos salons foyer :: :: Entrada lliure

ROYAL CONCERT

Fabelló de Moda :: El Rei dels Music-Halls

Tots els dies debuts. — Explèndit succés de les inimitables

Liliane, Claudin, Gautier, Rosalito, Odalisca, Madrileña

Entrada lliure Restaurant a la carta Butaques gratis

TURÓ - PARK

Esplèndit lloc
d'ATRACCIONS

Obert de 10 matí a 7 tarde

Cafè - Restaurant

SATURNO PARC

Monumentals Sports i originals
atraccions. — Centre de diversió
esplèndida i artística. — Seguretat
mecànica

DEMANEU "ANIS PAPITU" I LICOR "ORO LÍQUIDO"

IMPOTENCIA

Quan hagin fracassat tots els tractaments sense
obtindre resultat, acudiu al

— Carrer del CARME, 56, Clínica —

i des de el primer dia observareu un assombrós èxit

PITS

Desenrotllo, bellesa i en-
duriment, en dos mesos se
consegueixen amb les *Pil-
loras Circasianas* del doc-
tor Ferd. Brun, de Berlín.

Vintidós anys d'èxit constitueixen
sa millor propaganda. — 6 pessetes
l'ampolleta. — Aisina, Passatge del
Crèdit, 4; Ferrer, Princesa, 1; Oliver,
Hospital, 2; Segalà, Rambla de les Flors
4, y demés Centres d'Específics. Enviar
6'50 pessetes en sellos a J. Pous Arxer,
Marqués Duero, 84, pral., i se rebra
reservadament certificat.

Marcelino Albiol

Fabricació de làmpares pel gas
i electricitat

Instal·lacions, reparacions

Lloguer i venda a plassos

— PONENT, 42 —

Ja ha sortit!

Ja ha sortit!

Cuplets del PAPITU

— llibre de 80 planes —

PREU: 1 RAL

EL CANTÁBRICO Santa Ana, 24

Reapertura d'aquest establiment. Ostres i
Mariscos de totes classes i de les millors
marques. Degustació. :: Obert per la nit.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Pelayo, 38
Hores, de 10 a 1
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
ESPAÑA, trimestre. Ptes. 2
Estranger, 3
Pago anticipat
Dels treballs publicats en son responsables
els seus autors.—No's retornen els originals.

Tercerilles

Comprement que tothom té raó, els que llegeixen i escriuen coses alegres i els que volen que tot sigui morrut i ferésteg com els articles d'aqueix poeta d'Hospital que alguns coneixen pel nom de Bofill i Matas, aquests dies hem llegit incansables, «Glosaris», «Ecos», «Tornades», «Rims de l'hora», editorials i davantals, i se pogués recriminar la literatura que darrerament ha estat glorificada a tot el món amb la commemoració del centenari de Boccaccio. I aquest clàssic nostre, senyors, com diria en Moraguetes, era *Boccaccio di cardinale*.

En el compliment d'aquest sagrat dever, llegírem uns «Rims de l'hora» que a *La Veu* escriu cada dia nostre inolvidable ex director, el gloriós poeta Josep Carner. Era un rim de comiat a l'istiu i a les bestioles de l'istiu, que no són precisament els istiujadors, sinó les vespes, els grills i les rates pinyades. Sembla que la que encisà més al poeta fou la vespa d'or diví,

que esglaiant mon amor vora una rosa,
per primer colp a dintre meu l'has closa.

Emprò hi manca en la poesia un comiat a un altre diví animallet: la cigala. Com pot haber-la oblidada la cigala en Carner, la cigala símbol dels felibresos, la cigala joia de les terres calentes, la cigala germana alegre dels alegres poetes? Conturbat per la campanya moralitzadora, recordant les entremaliades interpretacions donades als seus versos a les figues matinals, el nostre estimadíssim ex director no gosà despedir-se de la poètica i esbelta cigala, donant comiat, en camí, a l'infecte grill.

I amb la cançó que era com les absoltes a l'istiu anà a *La Veu*, i entregà les quartilles, que foren curament llegides, en veu alta. En Prat de la Riba, finida la lectura, digué, amb somriure de canonge:

—Veig amb complacència, amic Carner, que no us us de la cigala.

La Publicidad publica uns divendres mèdics i higiènics en general, molt interessants per a la ciència en general i les famílies en particular. En els carrers, el senyor Rodríguez Méndez publica un article titolat: «La leche en polvo».

L'il·lustre doctor, amb l'autoritat que té en aquestes qüestions làctees i en altres qüestions higièniques, afirma que és una deliciosa cosa pendre la llet amb polvo, i que no és d'are, no, sinó que fa molt de temps que's pren d'aquesta manera.

Per a provar les seves aseveracions reproduïu un anàlisi de llets fet pel laboratori de Lille, anàlisi que per a que'ls nostres llegidors, i sobre tot les nostres llegidores, sàpiguen lo que's fiquen al còs, ens apressem a reproduir:

	Leche semigrasa	Leche magra
Humedad	5'02	8'2
Caseína	21'01	27'7
Lactosa	47'72	53'0
Manteca	17'05	0'7
Sales	6'26	7'23

La llet «magra», com pot veure's, es la més salada i la que l'il·lustre doctor, i amb ell nosaltres, recomana que sigui presa per les persones grans. L'altra, la llet semigrassa, diu que és per a les menors.

Seguim fent tercerilles amb els diaris.

El Dia Gráfico no's decideix a sortir. Anunciat pel primer de setembre, el deixaren pel vint, i a l'hora d'escriure això, aniversari de la revolució de setembre com aquell que no diu res, segueix sense aparèixer a la llum del sol que'ns escalfa a tots, tant als morals, com als immorals.

I com és que no surt encare *El Dia Gráfico*?—hem preguntar a un redactor.

—Es qüestió de la màquina.

—Però què li passa a la màquina? Que no pot marxar?

—Es que té un corro boig.

Des de La Garriga

L 21 de setembre, la colonia que istiuja a La Garriga, en la que per cert hi ha un pet de noies que fan escriure, va organitzar al «Tennis» una pila de concursos, entre'ls que recordo: carreres de bicicletes, de carrets, automòbils de nens, d'oues i cunills per nenes i senyoretes guiats, etc. Una d'aquestes, róssa com un fil d'or, que va guanyar el primer premi i que anava tota cofoia ensenyant als espectadors el seu conillet blanc i de morro sonrosat, s'acostà al lloc on la seva mare seia i reventava d'alegría amb el triomf de la filla, i fou rebuda amb les paraules que segueixen:

—Veu, nena: ja t'ho deia jo que si feies la carrera, amb aquest conillet, poques te guanyarien.

Ja hi tornem a ésser!

Barcelona està en plena *rentrée*; els istiuiejants tornen a ésser a casa, les Rambles sobreixen, els carrers vessen, els trams s'ennoeguen de la gent que hi va. Els Cinemas tornen a fer de punt de contacte entre's fills i filles de família que substitueixen les excursions estiuenques per les *quedades* al Cine entre la penombra discreta i necessària.

La gent se troba per carrers i places, se saluda afectuosament; tothom parla de *benvingudes* i *benro-bades*, les relacions se renouen, les noves es conserven, tothom pregunta per l'istiu⁹ passat, sense pena ni glòria.

—Me sembla que malgrat el paraigües, anant com anem, tots dos estem mullats.

— Rostres barcelonins colrats pel sol de montanya, galletes que han perdut el berriscol de préssec ciutadà canviant-lo per la ferrenya color dels masovers. Barrets de palla, de color de palla de rústics pallers de poble que transformen al que'ls du en ridícol espantat d'aucells. Converses recordatòries, aventures descolorides de color d'envelat, xistos polsosos de carreter. Font-Romeu per un cantó, Viladrau per un altre, Caldetes amunt, Faldilles avall, la Garriga per tot arreu. Ribes per un cantó, Puigcerdà per un altre, i així successivament fins a l'infinit.

Hem observat aquest any un petit fenomen que pot tenir gran importància pels efectes de la vida alegre barcelonina. El fenomen és que la gent jove i corra-da torna d'istiu elg promesa i fins casada.

Senyors!! L'escama ens fa parlar, la nostra gent deserta i se'n va! Ojo, que vol dir ull! diuen els redoblants! Jovent, alerta amb les dones a l'istiu! Mans les cartutxeres!!

Mireu que de l'istiu en ve l'hivern! Mireu que una cosa es el poble i una altra Barcelona! Recordeu les vetllades, de l'*Eden-Concert* on s'hi parlen totes les llengües, des de'l català cerrat de la Marina al *yanki plain* den William i el perfecte milanès de la Lina de Namias i el francès subtil de l'Aurely, de Dorsu, de la Thildin i de la Escolàstica.

Recordeu-vos de l'*Arnau* obert per les Sòsona, Lolita i Angelita com les *niñas torera* que tots recordem.

El *Royal Concert* també espera la concurrència, i les seves 30 Artistes, 30, estan a punt de 300 *corridos*, 300!

Mireu incautes que l'*Alcázar* segueix essent l'*Alcázar*, amb el seu *foyer* de biombos, el seu pianista ros i saberut; la *Lola Cervantes* n'és la regina, les *Napolitanas* estrelles, la *Revilla* hi llua, la *Nereida* hi canta, la *Maldonado* hi és i totes esperen que s'hi vagi, fins la *Jerezana* hi riu de gust i la *Claveles* hi està com el peix a l'aigua.

La *Buena Sombra*, no sembla lo que era tot és nou i *recien pintado*. La *Lucy Margen* tota la *troupe* esperen al *corrido* que istiuja; va; la *Bienvenida* els donarà la ídem i la darrera per ben empleada.

Senyors de Barcelonà no confonguen Casar-se a poble, *bueno*! Però a Barcelonà Per amor de Déu!!

Definició encertada

Me trobava a Bilbao; a la fonda on feia gasto de taula i lilit, de tant en tant ens venien un bacallà a la viscaína que anava seguit a la panxa dels parroquians, que és dir que anava a tot arreu.

Però un cert dia, aqueix plat sigui con-

mentat, per a donar-hi alguna variació, portant la bona companyia d'una excel·lent xanfaina.

Doncs aquest dia, seia enfront meu un anells, qui al saborejar l'estranya barreja de rebrots, tomàtecs, auberginies, etz., etz., de que's composava la esmentada xanfaina, que-ria amb ganes de *tornem-bi*, per quant cria insistentment al cambrer, fent-li la se-ent comanda, que va deixar-me admirat per la concisa i justa:

—Garçon!... Traiga más porquería!

D'un canari que no canta

A mort el canaril

—Mira, noi—li dic an el fill de la portera,—ves a la Rambla i compra'm un canari mas- cle, que canti força; vetaquí dotze pessetes.

...Ja tinc el nou petit cantant; això es un, doncs de moment no canta; no és estrany, perquè ja ha advertit l'aucellista que la bes-ola està mudant.

Ha passat mig any.

Veient que'l tenoret engaviat continuava quedant-me a deure les melodioses passades i aguts reilets, i tement que mantinc una mel·la, emprenc an el xicot que va comprar-lo.

—Que vols dir que encare fa la muda?

El baillet, esmunyint-se per por de rebre un...-got, respón:

—No, senyor; are fa el mut!

Des de Sant Feliu de Codines

El diumenge se celebrà en dit poble una hermesse en la que abundaven les dones guapes, quines oferien flors i altres objectes, que serveixen perquè als concorrents se'ls en hi vagin els quartos sense donar-se'n compte.

Entre les tals hi havia una casada capaç de fer perdre'ls sentits a l'home més glaçat de la terra, però que era poc afortunada en el vendre.

De prompte, veient arribar una de les més distingides famílies que istiuaven en dit poble, en companyia d'un foraster, se dirigí an ell i li digué al mateix temps que li oferia una flor:

—Suposo que no'm dirà que no, puix amb vostè estreno.

—Tant m'estimo a la mama ve sola, com a la mama ve en companyia.

Un de boig

El senyor Pirola és l'home més desgraciat que's poden imaginar; posa un negoci, i al cap de mig any fa suspensió de pagos, se li mor la dona deixant-li sis fills entre ells un de boig, i per més desgracia a l'any següent se n'hi moren quatre quedant-li solament el boig i un de bo.

Vetaquí que tornant de l'enterro de l'últim fill que se li va morir, dos amics del senyor Pirola ho comentaven.

—No he vist home tant desgraciat com aquest: de sis que'n tenia se n'hi moren quatre; n'hi queden dos, i encare en té un de boig.

Anunci

En el teló del teatre del C. N. R. de Gracia, hi ha el següent:

ALS NUVIS GRACIENS

MOBLES MAJOR, 514, GRACIA
ESPECIALITAT EN EL TALL DE FUNDA
FÀBRICA DE SOMIERS SOLIDESA I ECONOMIA

SECCIO D'ESPECTACLES

Circo Equestre Barceloní

(Empresa PAPITU)

Gran Companyia Còmica - Acrobàtica - Lliguera - Musical - Reformista - Aristocràtica - Esquerrana - Periodística - Nàutica - Elèctrica - Radical

Dirigida pel Chevalier Pepe Collaso (Maire), procedent del desacreditat «Circo-i Liberal»

Dimecres, 2 d'octubre

PROGRAMA PER TANT TRIST ESPECTACLE

PRIMERA PART

- 1.º—Sinfonia por la secció montada de la Banda Municipal.
- 2.º—*Sir Desi*, candidato, con su programa y chaleco radical en plena libertad.
- 3.º—*Los Mauroligas*, que ejecutaran diversos números moralistas de *La Veu*, entre ellos el doble salto completamente mortal electorero.
- 4.º—*Mis Emile Junoy*, transformista político. A petición del público ejecutará el arriesgado paso, mundialmente conocido por *de la Soli al Tauris* o sea de los brazos de *Salmerón* a los del *Gallo*.
- 5.º—Entrada cómica por *Micer Pepet Carner*. Ripios en el aire y bombín gris.

—Totes les peces són iguals: el què està en la manera de col·locar-les.

6.º—*El presupuesto extraordinario para 1914*. Peligrosos ejercicios de barra fija y perpetua, ejecutados por desacreditados concejales.

10 minutos de descanso

SEGONA PART

- 1.º—*Los Telefonistas*. Xarxa còmica de fils de *La Vanguardia*.
- 2.º—¡Número sensacional! El eléctrico *Mister Pí* y *Pont*, con su exposición radical eléctrica. Número de muchas campanillas, incluso las de la presidencia.
- 3.º—*Les Sijleus*, sorprendente número orfeonístico catalán, que naturalmente se encargará de silbar *Els segadors*. Es un número que trae cola.
- 4.º—*El tancament a les vuit*. Ejercicios de tiro a blanco con adoquines, guijarros, pedruscos y demás contundentes productos.
- 5.º—*El bello Mir y Miró*. Rey del tapiz presidencial.
- 6.º—*Los basureros municipales*. Propagación de tifus a la vista del público.
(Nota.—El públic que'ns honra assistint a aquest inalfabica'e espectáculo pot xiular tant com vulgui.)
- 7.º—*La Bella Romanones*, procedent del «*Gran Circo Covent Congressum*». Danza serpentina, tangos, compromisos e ineptitud reconeguda per a sol·lucionar vagues, tot en plena llibertat i frescura.

TERCERA PART

- 1.º—*Les Canadiens*. Troupe famosa, dirigida por *Mister Pearson*. Començará aquest sensacional número amb molta llum i Déu faci que no acabi a les fosques.
- 2.º—*Mis Melquidades Alvarez*, exótico musical reformista. Salta, crida, promet i fa riure més que setze.
- 3.º—¡El gran *Lerrouxoffi*!... Presentará a la concurrencia, donant varias voltes a la pista i a tota velocidad, tres magníficos autos. Finalmente cantará el sentimental romance *Lo que va de ayer a hoy*.
- 4.º—*Els rims de l'hora*. Il·lusions evers i amb vestes a la cursileria.
- 5.º i últim.—GRAN PANTOMIMA MUNICIPAL, titulada:

Les eleccions de novembre

a càrrec de majories i minories, radicals, reformistes, federals, esquerranes, lliguers, comitemolestieres, prenent part, además, l'Alcalde, el Governador, el còs de Bomberos, els serenos, la Junta del Cens, la Premsa, en *Belmonte*, *Montoro*, la *mamà Pilar*, la *senyora Pepet*, el Círcol de Sant Lluç, les noies de càl, *Senyora Maria*, la gloriosa *Penya de les vuit*, en *Jaume de l'Edèn*, la Casa d'Amèrica amb l'il·lusionista *Pompeyus Gené* and *Babol*, els nou àrabs i la Societat Cría i Fomento Pajaril.

Es de desitjar que la pantomima acabi a tiros.

Nota.—L'empresa, deferent sempre amb el públic, ha contractat per la vineta temporada a nous diputats, senadors i regidors, que no dubtem que faràn les delícies del públic, a les que tant està acostumat.

Altra.—L'empresa ha organitzat unes atractives *matinées*, per a criatures, que funcionaran en quant s'obrin les Corts, que sembla que va llarg.

Més encare.—No'ns fem solidaris (Déu ens en guard, que ja ho varem provar i gracies a la *troupe Cambó* ja sabem com va sortir), de les protestes de la concurrència. El públic pot protestar tots i un a un, els diversos i desacreditats números que omplenen aquest programa. Nosaltres en el seu lloc farem lo mateix. No oblideu que quasi bé cada número es o serà un escàndol.

Bona combina!

L'altra nit passàvem per la Ronda de Sant Pau. Ens fixàrem en una paret i... emmudírem. Un fixador de cartells—*artista, PAPITU te salua!*—havia enganxat, sobre un altre cartell el següent que reproduïm al peu de la lletra:

Centro de Unión Republicana del Distrito 7.º

Velada necrològica a la memoria de Don Nicolás Salmerón, con motivo del 5.º aniversario de su fallecimiento: se celebrará el sábado 20, a las 9 y media de la noche. Tomando parte los señores Eusebio Corominas, Marcelino Domingo, Joaquín Forcada, José Carcereny, Antonio Marsá, Luis Companys y otros oradores.

Cuerpo de baile de Doña Pauleta Pamiás

Aquest *cuerpo* venia just al cartell primer i era imprès amb els mateixos tipus d'impremta i color.

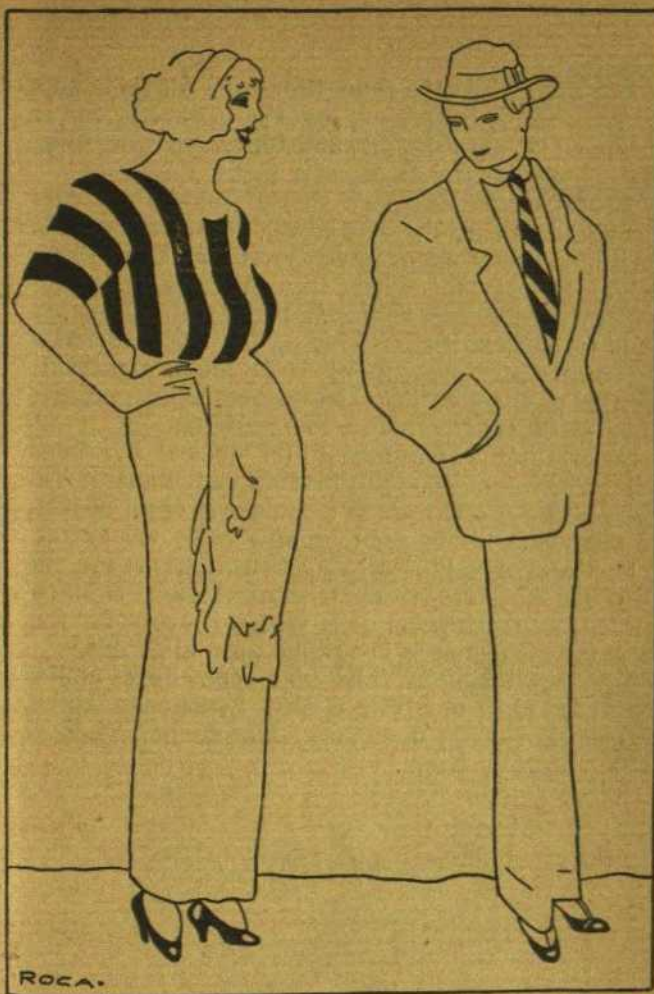
Aixís m'ho han contat

La família Lloses té una predilecció gran pels pebrots escalivats. En Pere, cap de casa, sempre n'està demanant, lo que ha ocasionat no poques disputes amb la raspa, que moltes vegades empipada, ha exclamat:

—Què tants pebrots ja! Els tinc ficats al cervell de tant nomenar-los.

L'altre dia s'estava en Pere davant d'un plat d'aquell suculent menjar, tot llegint un interessant article de *La Vanguardia*, quan la seva dona li observà:

—Mira, Pere, que t'estàs passant el diari pels pebrots!

—Ja tornem a estar aixís?

—Sí, noi; és l'únic gust que'ns podem dar.

Novetat

Copiem del simpàtic *Progreso* aquesta novetat:

«En aguas de Sitges

UN BUQUE INCENDIADO

Ayer mañana se presentó frente a la plaza de Sitges con fuego a bordo el bergantín «Joaquina» de la matrícula de Palma de Mallorca, que desde San Carlos de la Rápida (*sic*) se dirigía a Cette con cargamento.»

Fa gracia un barco que arribi fins al davant mateix de la plaça, que podria molt ben ser la de vendre.

De «La Publicidad»

Es de l'edició del matí del dimars 23 de setembre: «Se han presentado a la venta las primeras partidas de niños de la actual cosecha. Debido a ser extremadamente deficientes no han logrado ser ajustados.»

"La Lluna"

A LLUNA, és un llibre que convenia molt a Barcelona, on els habitants corren tota la nit, única hora en que hi ha maror en aquesta mena d'astres.

Una guia de la lluna és una cosa útil i necessaria. El que ha tingut l'idea ha posat la bala allí on potser abans havia posat l'ull. Quan l'hem rebuda—aquesta guia—hem dit: «Aquesta es la nostra», no perquè ens falti guia per seguir la lluna, ja que la sabem seguir a ulls clucs, a les fosques i fins a les palpentes, perquè palpant és la millor manera de seguir-la, però ens en hem alegrat per moltes persones que no tenen tanta pràctica com nosaltres.

No cal dir que an aquest llibret dedicat a la lluna de Barcelona, que és molt diferent de la lluna de València, el llegidor hi trobarà tot lo que és obert de nits, o al menys tot lo que s'obre quan algú hi vol entrar.

Fondes, Cafès, Barberies, Correus, Estancs i lo que l'autor del llibre califica de *Direccions que's busquen*. Allí ho trobaran tot, des de la casa més acomodada fins a la casa pels que no'ls hi ve d'un duro ni de dos.

Repasant aquells fulls un s'adona de les moltes coses que hi ha obertes a la nit a Barcelona. Sembla verament una ciutat de la lluna. Això és bo. Visca la barrila i visca la Lluna!

Una de bona

Hem rebut aquesta fulla, que amb molt gust publicuem:

•AL PUBLICO

Honrados reusenses: después de saludos y deseándolos largos años de vida, tengo la satisfacción de participaros que el día 21 de julio del año 1913, y hora 5 tarde, firmé en una escritura en casa del conocido notario Sr. Matas de esta Ciudad, la venta de la posada de que era yo propietario, titulada..., situada en las calles de..., a favor de una tal María Espart, conocida en Gerona por la Picon de Bafiolas, por el precio de 500 duros: como dicha mujer hemos hecho vida marital por espacio de siete años y medio—por desgracia mía—y el que suscribe es soltero y la Picon casada y no vive con su propio marido por causas, etc. etc., hoy hago constar la propia separación de entre ambos para salvar propias responsabilidades que en caso pudieran ocurrir.

Como ya alguna habitación ha sufrido alguna modificación para recepción de personas sin distinción de categorías ni edades que, según de público se dice, serán varias las nuevas modificaciones que hará la Picon en su posada, hablándose el francés y hasta el italiano, con sus correspondientes manjares servidos

por un camarero ruso o austriaco, y según el personaje que sea, por más finura, por ella misma.

El industrial que tenga la dicha de coger por parroquiana a la Picon le proporcionará pingües ganancias y estará de enhorabuena.

NOTA: A pesar de la ridiculez que he representado, según rumores, al frente de la posada y al lado de la Señora por ignorancia mía o por *bada*, y debido a vuestro criterio, juzgaréis con vuestra buena conciencia.

Por respeto no aludo a fondistas, ingenieros, viejos hacendados, empleadillos de a perra chica, ni agentes de Transportes, etc. etc.

Consejo antes proteccionista, hoy propagandistas de Gerona:

Els papers

Les passat era la festa del meu poble i vaig aprofitar l'ocasió per anar a passar alguns dies al meu país natal. Al ser a Port-Bou i quan me disposava a pujar al tren espanyol se m'acosta un individu decentment vestit, però amb cara de poques peles, i comença a preguntar-me com me deia, on anava i d'on venia, acabant per demanar-me'ls papers.

Com que jo havia fet moltes vegades aquest trajecte sense que ningú's fiqués amb mi, no portava cap paper dels que'm creia pogués interessar-lo, però per sortir del pas vaig ficar-me la mà a la butxaca i vaig donar-li l'únic paper que portava, un periòdic que havia comprat aquell matí mateix. El meu interrogant (?) va fullejar detingudament dit periòdic, que no era altre que'l darrer número del PAPITU, i fent una mitja rialla va retornar-me'l, dient-me que podia continuar el meu viatge tranquil, que portant aquests papers a sobre ningú s'atreveria a dir-me res, fundant-se sens dubte en que no és entre la nombrosa família papitesc a on s'han de cercar els malfactors i la gent sospitosa.

President enèrgic

'altre dia, en la divertida ciutat de Sant Feliu, on el PAPITU és llegit per nois i noies, essent l'alegria de tots plegats, va tenir lloc en el casino «La Constància» una reunió per a discutir un assumpte de ball.

Com que'l fregar el nas sempre és interessant per tots els joves, la reunió havia despertat molt interès.

Oberta la discussió, s'armà tot seguit un regular esvalot entre'ls dos bandos que hi havia, i com sigui que un senyor demanà la paraula per tercera vegada amb intenció de contestar una alusió d'un del bando contrari, el president, volguent salvar l'ordre i la pisa que corria per sobre la taula, digué a dit senyor amb to enèrgic i referint-se a la paraula:

—Si és per a contestar al senyor fulano, l'hi tallo.

—M'ha quedat la pell neta com una patena.

—Sí, senyoreta, i se li podria ben llepar.

Pilota i aigua

Vetaquí les dues característiques de la setmanaportiva. Es veritat que'l dia de la Mercè, la «soi-disant» patrona dels barcelonins, no va ploure, mes no'm negaràn que'l diumenge va fer-ho tant bé i amb tant de gust, que si anéssim a repartir encare sobraría aigua, llamps i trons per a fer un dramón de «gran espectáculo». El dia de la festa major va haver-hi «pilota-peu» que diria el castizo Arnal, gran proveïdor de mots exòtics, per a donar i vendre. A can «Catalonia» varen tornar-s'ho a fer els segons de l'«Espanya» amb els del «Stadium» (no els plumíferos, els altres). Aquest cop l'«Espanya» va estar de sort, i si bé és veritat que tot va ser pura xamba, què caram! un goal és un goal i lo demés... «Stadium». Ah! El palco de la premsa ple. Tindrem que anar-hi per a fer coneixenses.

En el casal del «Barcelona», aquest, reduït a un segon team, i exagero, va veure-se-les amb els del «Català». Bueno, això es un dir, perquè del «Català» sols hi havia el simpàtic Peris, jugador discòbol i poeta tot d'un troç. Amb ell formaven gent de l'«Inter», del «T. B. H.», del «Salud» i no sé si algú del «Corinthians». Malgrat això els «barcelonins» varen quedar els amos per 7 a 1 amb aquella alegría. L'Alcantara gran, amb el pitu va fer una colla de rareses. Sort que no'l varen deixar entretenir gaire estona.

Varen veure's després les «fisono-suyas» els del «Badalona» i els de l'«Espanyol». Ens vàrem cansar d'admirar coses. La varietat d'uniformes dels de la terra de l'Anís del Mono, les sortides de l'Alsina, les cames den Hamilton que feia de jutge (no!!!); la sang freda, completament britànica den Tormo; les travesures den Sampere.

Varen guanyar els de l'«Espanyol», mes amb una mica més reben. No val a badar!

I res més de nou! Com no sigui que'ls italians no varen venir perquè tenien un conjunt que no anava a l'hora i haurien «rebutti», que l'Hodge jugarà de porter a la Canadiense, que'l diumenge tenien que fer-s'ho a palletes l'«Espanyol» i l'«Unió» que ja té l'Aguirreche a casa i que després d'uns siscentats viatges, quaranta consultes i divuit conferencies varen acordar que'l camp era una sopa; que'ls den Valentí ídem, ídem, ídem i que ja tenim federació, amb en Deop al cap i en Menech a la secre. Ja riurem!

Els periodiqueros

Tot ve que arriba! Al fi els nois de la premsa han fet el seu festival. Mes no varen comptar amb els elements i no sé si per precaució o per rifar-se'ls l'encarregat de les aixetes celestials va enviar-nos allò que serveix

per a fer vi a bots i barrals, fent un mullader de càl Ample i deixant el camp fet una mena de safreig.

Es lo que varen dir els plumíferos i en Rodríguez més que tots... ¿Elementos a mi?... I la festa va fer-se, amb aquell *contento*. D'això en dic jo atletes.

El «sanyó» García Alsina va comparèixer amb un caixó de llimpia, que ell diu que és un cronòmetre. En Rodríguez s'ho va mirar i va dir que sí. No tenim cap inconvenient en subscriure tal afirmació.

Va començar la cosa amb una prova de pes. L'Astella, l'«atleta completo», va tirar-lo amb tanta furia que'l va ensorrar en el fang i varen tardar mitja hora en trobar-lo. En Blasco (donde *blas-co'n jersey color lila?*... musica de *La Verbena*) va fer-ho de primera i l'Arnal amb un xic més s'aixafa'l peu esquerre. Contin si'l va tirar lluny! Es un «chiquillo muy tremendillo, y para una fiestecilla intimilla hizo un granillo demasiadillo». Després varen apretar a corre, esquitxant a tothom i en Cañellas va arribar primer seguit del noi Grau i d'un grupu d'atletes plens de fang. Ni la volta a Catalunya!

Amb el disc l'Astella va fer-ho com un home. Aparteu les criatures. En + 3 va empatar amb en Blasco en els salts d'altura. Si volen saber els resultats llegeixin *La Vanguardia*. Si ho entenen, els hi darem un peix.

En fi: com que cada cop plovia més i el públic havia guillat com un sol home, a correuita varen fer-se les demés proves de natació i va començar l'espatarrant partit de «water-polo». No hi eren tots. En Domènec va haver de marxar a Cabrera. Estava més cabre-rat! En Torrens s'ho mirava de dessota un patriarcal paraigües. Amb tanta aigua devia tenir por de desbordar-se. En fi: uns per això i els altres per allò, que amb prou feina varen fer número. Diuen que ho faràn un altre dia, consultant abans el Saragoça, l'Ermità i el Pagès.

En quant al jòc, tot lo que direm és poc. Riguin-se vostès dels Cruzaders i dels Hospitals, del Daring i del T. B. H.! En Grau va parar-ne lo menos tres! L'Arnal va córrer tant que no podia dir faval En Taxés va fer filigranes amb aires de «Tempestad». En Boix, en Cabot, en Claret i l'Armangué fets uns campions. Aixís es juga a Suïça. En Bo, gelat i mort de fret, no se'n sabia avenir de que costés tant poc el fer de porter. En fi: un mullader footballístic de primera.

Feia de jutge un italià que no's cansava de dir... «Voi havete feto multi goli me io e tomato tuta la mullena e in suono atrapati un costipati». I en Noga-reda, que sembla de la atracció de forasters, li deia en la seva parla cosmopolita: «Vous avez tuta la raó, Mister! I pleguem, que és tard i ja ha plogut.

La toia

Se celebrava la festa major en un poble de prop de Lleida, i com és costum el subastar una toia, va resultar que la subasta per més esforços que feia el majoral de torn, no pujava més enllà de tres pessetes.

Al veure'l poc èxit que tenien les alabances vers les noies del poble, tot enfadat exclamà:

—Mares que teniu filles, abans que entregar les noies per tres pessetes val més que les torneu a posar d'allí on les haveu tretes.

NOVETATS. — Continúa la companyia *Granieri* fent operetes. No volem negar el mèrit dels artistes, però trobem que venint a Barcelona, podien portar més novetat de cartell. Totes les operetes que han fet ens son familiars, i la veritat, ja es massa *Eva* i massa *Conda*. Aixó sí, com en tot se té que fer justícia, els hi agraïrem *La Mascota* que'ns varen servir l'altre dia, que encare que és obra vella, conserva la gràcia de la seva triomfant juvenesa.—Del despidido de la *Darclée* en parlarem en el vinent número.

TIVOLI.—El *Circo Equestre* es veu molt favoregut. Els darrers debuts són dignes d'ésser vistos i aplaudits. Els *clowns*, deliciosos. A l'empresa li oferim els números que nosaltres hem contractat per si li fan peça.

NUEVO.—En les representacions d'*Arriba el telón!*—(agraïm els saludos i *reclam* que fa l'autor al nostre setmanari)—en *Montero* està inimitable. La senyora *Xatari* comparteix amb ell l'èxit; aquella velleta i la *meuca*, no's poden fer amb més art.

SORIANO.—La revista política que varen estrenar en aquest teatre, el dissabte passat, amb el títol *Con permiso de Romanones*, compleix amb totes les exigències que requereix una bacinada perfecta, perpetrada sense art, gràcia i solta. El públic va patejar-la. La companyia ens va semblar molt fluixa.

APOLO.—El senyor *Fochs i Arbós* ha estrenat darrerament un emocionant *melo* titolat *La alondra y el milano*, que ha obtingut un èxit, doncs l'obra compleix amb totes les regles del gènere. La companyia, fent molt bon treball.

Del cinematògraf

Un dels primers dies que el «Cine Ideal» va anunciar la pel·lícula titulada

«LOS ULTIMOS DIAS DE POMPEYA»

es va reunir una gran gentada prenent entrades en el dit local i com en totes les aglomeracions hi va haver disputes, baralles i vius que s'aprofitaven de les circumstàncies. Un pagès de l'alta montanya que havia baixat per acabar un petit negoci, empipat de les empentes i trepitjades, va dir en veu alta:

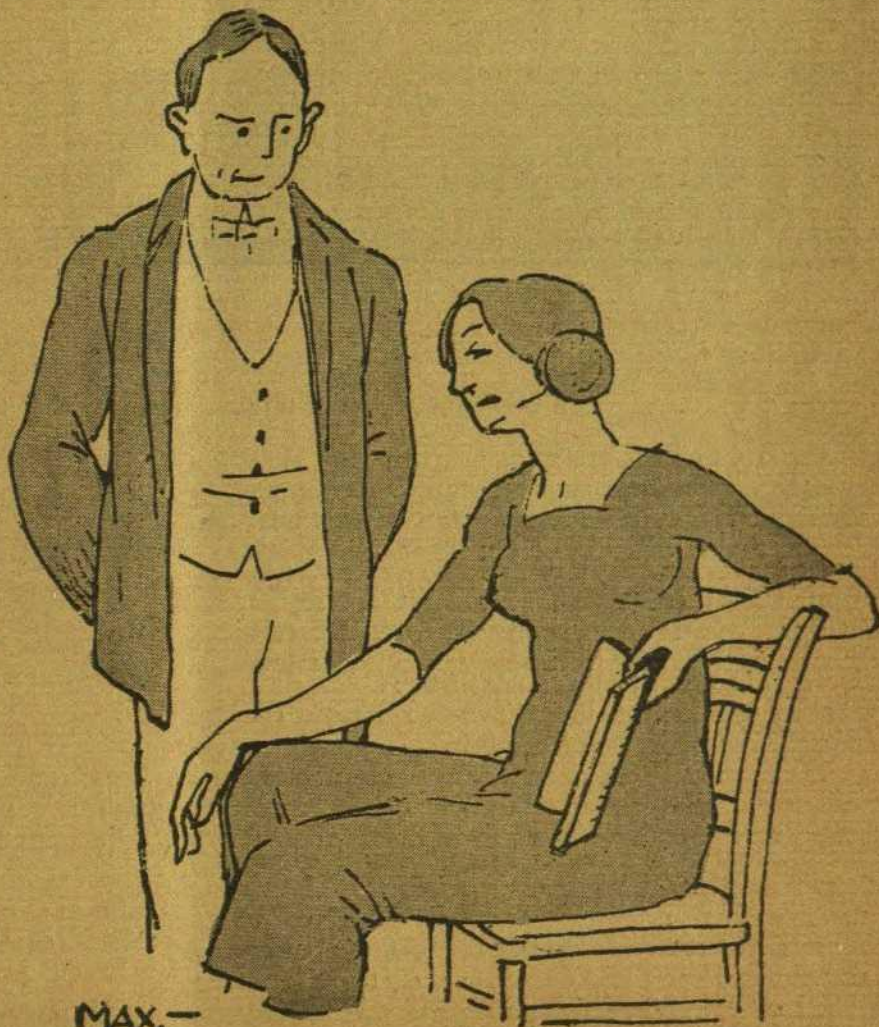
—No sigueu babaus, no tingueu por que no ho seràn els últims dies: si continua venint tanta *germanio*, encare tindrem Pompeya per un parell de setmanes.

Darrers arribats

—En què se sembla un aparador de quinquillaire al Paralelo?

—En que generalment hi ha unes pintes...

MAX.—

—No li agrada?
—Què vol que li digui, una novela sense introducció...

—Noi, no puc dir fava.
—Que ets de la «Lliga del bon mot»?

El testament d'un gitano

UN gitano estava greument malalt an el llit, demanant tots els dies als seus parents que anessin a buscar un notari i un advocat, emprò ells pensant-se que ja desvariejava no'n feien cas; mes tant i tant va insistir, que per fi accediren a la voluntat del malalt, creient-se que tenia algun quartet i volia fer testament. I quan els tingué, un a cada costat de la espona del llit, els hi va dir amb veu molt feble:

—Vos he enviat a buscar perquè vull morir com Cristo, amb un lladre a cada costat.

Un ròtül gironí

En un dels arbres de la carretera que va a Girona i clavat a la soca s'hi veu un anunci amb la figura d'una dona, reclam d'una lampisteria, i al dessobre d'ella s'hi llegeix «lám-para». La curva de la soca fa que se vegi, segons de on se mira, solament les dues darreres síl·labes.

Una dona que recullia desperdicis de suro passava per allí i s'ajupí davant de l'arbre esmentat recullint per terra alguns trocets.

Què fa aquella dona?—vaig sentir que deia un al company que tenia al costat.

I l'altre, creient-se que's referia a la de l'anunci que estava mirant, li va contestar:—Para.

Des de Reus

En el cine «Kursaal» de Reus, va projectar-se la pel·lícula «El yugo de la pasión», i en un del seus quadros el públic llegí a chor: «La noche del estreno de Rosa», quina lectura provocà una mitja rialla femenina i uns replens comentaris entre'ls membres de l'altre sexe.

Anunci

Un d'important, tret de *La Vanguardia*:

«UN ANCIANO POLIGLOTA

catlán, con 32 años de experiencia en las principales capitales de Europa, ofrece sus servicios para el inglés, francés, italiano y latino, a algún círculo o centro docente. Es especialista de «El Dante», sistema práctico, rápido. Honorarios económicos.

✉ Escribir *Vanguardia* 8.655.

☞ Ja' ho'saben, els que vulguin llegir el Dant.

Els darrers arribats

—En què se sembla'l *Gallo* a's ex emperaires de la Xina?

—En que s'ha quedat sense *Imperio*.

—En què se sembla l'Escola Municipal de Musica a un dia d'eclipsa?

—En que hi ha *sol-feo*.

—I el mar a una corbateria?

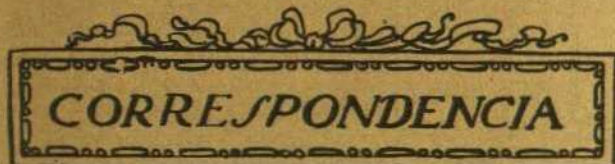
—(Agafin-sel...) En que en el mar hi ha *corbelas*... i en la camiseria *corbatas*.

Sóc rodonet i molsut,
al bell mig hi tinc un tall
i botifarra o sardina
a dintre'm solen posar
i si fan alguna truita
també'n solc participar;
hi ha persones que se'm mengen
de tant bon gust que'ls sé dar.

(La solució al número vinent.)

Solució al número passat: L'ANELL

Pauli: Saludi al nostre gran amic Peius i digui-li que'l trobem molt a faltar.—*Tap i Oca*: Aprofitarem el xisto. Lo altre seria buscar tres peus al gat.—*Zigomar*: Ja'ns dispensarà, però aquests dibuixos no s'han rebut.—*Nones*: En farem sortir un xisto.—*Client nou*: Tots tres estan bé, però els dos primers tenen l'assumpte gastat i l'altre és una mica massa granat.—*Mali Aras*: Encare no l'hem obert al públic, perquè es escàs. Ja l'avisarem. De lo que'ns envia n'aprofitem un comble.—*Un tranquil que'ls té grossos... els ulls*: Li agraim molt, però seria abusar d'aquell periòdic.—*Santiago Relós*: Vostè ho fa bé això d'escriure. Busqui assumptes nous i els hi publicarem.—*Racajviskij*: Poca novetat. Quina llàstima!—*K. R. AY i C.*: Ens quedem el que té veritable novetat. Els altres són gastadíssims.—*Dr. 3 K 3*: Després de felicitar-lo, passo a dir-li que'l conte està molt bé i li publicarem al Calendari. Procuri enviar altres coses degudes a la mateixa inspiració.—*Nap i Col*: Aprofitem totes dues coses, encare que'l conte no és de lo més ben trobat de vostè.—*Felicianito*: Poc nou.—*C. A. Defort*: Es massa verd.—*Uns Mem B. res Al Sats*: En farem xistos.—*Tres*: A nosaltres no ens farten res, però a vostès potse'ls fusellarien.—*El fabricant del rentamans de Pilat*: Aprofitem l'endevinalla. Lo altre es massa fort.—*Pitus*: Dos pel Calendari.—*Lorensaccio*: Que n'ha de fer el nostre públic d'aquests nois!—*P. B.*: No li entenc la lletra, que conceptúo més dolenta que la meua.—*Alies i Camarranca*: Es un gènere poc del gust del públic.—*V. Tinense*: Massa forts pel nostre setmanari.—*Cap de flauta*: Demà m'afaitaràs.—*Titi*: Precisa sea en catalán del que ahora se habla.—*Favota*: No'n faci cas: la secció d'anuncis papitescos, segueix un curs diferent dels articles. Els anuncis els publiquem de la manera més convenient perquè depèn de moltes circumstàncies.

Juan de Acebedo i Velasco: Li agraeixo, i en farem sortir un xisto.—*Picarolet*: Ens quedem el més llarg.—*Quirlus Cantu*: Deu ser per culpa de la meua mala lletra, que'ls caixistes no deuen entendre bé. Li agraeixo molt lo que m'envia, però potser resultaria diluit. Celebraria que'l nostre amic Plus estés en bona salut, com es la nostra per are, gracies a Deu.—*To Hai Be*: Que li diré, are, jo? Vostè deu ser molt bon home. Nosaltres també ho som i Déu ens ho mantingui.—*Pito i Papito*: Si ho entenc que'm pengin.—*Niño de Mallorca*: Dispensant-li tot, li publicarem.—*Total, Gens Forta, etc.*: Faràn

el favor de no posar embolies en la qüestió del pseudònim. *Simpli-fiquin* si pot ser.—*Llapisos*: Capellades és la primera de les poblacions papitesques, ja que essent un país en el qual s'hi fabrica paper, dit està que'l PAPITU hi troba la seva primera materia. Lo que vostè'ns envia és poc nou per ser de Capellades. De Capellades, lo que'ns agrada més és «Escapelló».—*J. P. Setero*: No li entenc la lletra.—*Salomón Slow*: Està bé, però no és nou.—*L. Rert*: Llops amb llops no's mosmosseguen, sinó que siguin uns mosseguen.—*La Kamparano*: En farem un xisto.—*Un que toca pel*: La cigala que'ns envia, ja l'hem publicada.—*Llevó de faba*: Té una lletra que ni néu l'entén.—*M. El Ala Mes*: Caratsus, quin llenguatge més dol! Sembla canya d'Amèrica...—*Tanglefoot y C.*: En farem an xistet molt caio.—*El Negret meu*: Se publica. De més verdes s'en publiquen, i amb temps i palla els articles se publiquen.—*El perruquer del S. R.*: El cas es bonic, però és altament escabrós i relliscós.—*Verre*: Denoten poca pràctica.—*I Noi de 100*: Lo que'ns envia també ho és de decent, però no té novetat.—*Ele Efe*: Figurará al Calendari. Està molt bé i esperem que fraparà.—*Zacarias Llet i C.*: Ous podríts vol que servim al públic? Me sembla que més s'estimaria ous frescos.—*D. D. Capullo*: Està bé. Serà publicat i aplaudit.—*Xirigai*: Ne farem un preciós xisto.—*Don Pánfilo*: Li publicarem. Caramval Cómo no?—*Tremp (a) Fort*: Els posem a la col·lecció.—*Picarolet*: De lo que'ns envia en confeccionarem un xisto. Vagi enviant.

Xic: No hi ha manera de fer-los passar aquells d'atils, sense dir la veritat del lloc per on passen. El que porta cocus que's prepari.—*Pere Marín*: Surt.—*Piripitipi*: Surt.—*El perruquer de R.*: Està bé: en farem un xisto.—*Saliga*: Vostè té molt mala lletra, però li publicarem una de les dues coses que'ns envia.—*Ecrem 2 Xa*: Pot mol ben anar, i mirarem de fer-ne un xisto.—*F. C. del Xiulet Curt*: Surt.—*Un parroquià del carrer den Roca*: No posem el número perquè no cal. Lo que'ns envia ens dirien que és gastat.—*J. Robespieris*: Carambes, que és gastat!—*J. Dagà*: També ho és molt amb tot i ser de Molins de Rei, un poble tant prop de Barcelona.—*Oscar Doatots*: Es una mica gastat i una mica massa fort.—*E. J. C. U.*: Ous i patates, constitueixen un plat que setmanalment l'hem servit una gran temporada i de segur que vostè mateix ne deu haver menjat.—*Kuk i Sak*: Molt bé, senyor Cuc i Sac. Li publicarem fins al mànec.—*Janet*: Si, senyor, li publicarem al Calendari. El qüento de vostè tot sol seria prou per a fer l'èxit del monumental Calendari que preparem. Es un qüento de primera, de primera.—*F. Caudet*: Ja's va publicar en una forma molt semblant.—*La gran Galera*: Mercès mil per les seves felicitacions. L'èxit del nostre setmanari no's deu a la gràcia ni a cap altre mèrit, perquè no'n té, sinó que's deu a la simpatia que respira i a les poques pretensions amb que està escrit.—*Un qu'en té dos*: Li publicarem la que ens envia, que és bastant bonica.—*Nito*: D'això se'n diu saber viure.—*Roma Guera*: Li publicarem tot menys allò del pèl, perquè és massa verd.—*Gumersindo Oller*: A la plana tercera trobarà les condicions.—*Cap Pelat*: Son poc noves.—*Eduard La Miloca*: La publiquem.—*Un corrido vell*: Vostè escriu bé, però lo que'ns envia ja ho vàrem publicar en forma de xisto no fa gaire temps.—... i encare passa: No li entenc prou bé la primera part del pseudònim. Lo que'ns envia és gastadet per tractar-se d'aquella fruita.—*Snas*: Ho aprofitarem.—*Valls*: Sembla que no, i lo que'ns envia és molt atrevit.—*Colla del Llanto, Iris Park*: Felicito a la Colla, perquè aquesta setmana ens envia un qüentet colossal, que publicarem.—*Quimet Xera 45*: N'hi publicarem alguns al Calendari.—*S. Maku Ghunt*: Aquesta setmana és una mica massa rebuscat.—*La taut*: Està bé, però potser la gent se creurien que'ns volem fer reclam, perquè el número 606 a que arribem es el d'aquest tomo, ja que moltes altres vegades hi hem arribat. Visca'l 606! *Quimet Xera 45*: Lo que'ns envia com a qüento té un final una mica gastat. Vol res més gastat que'l pitxar?

L'HUMOR ESTRANGER

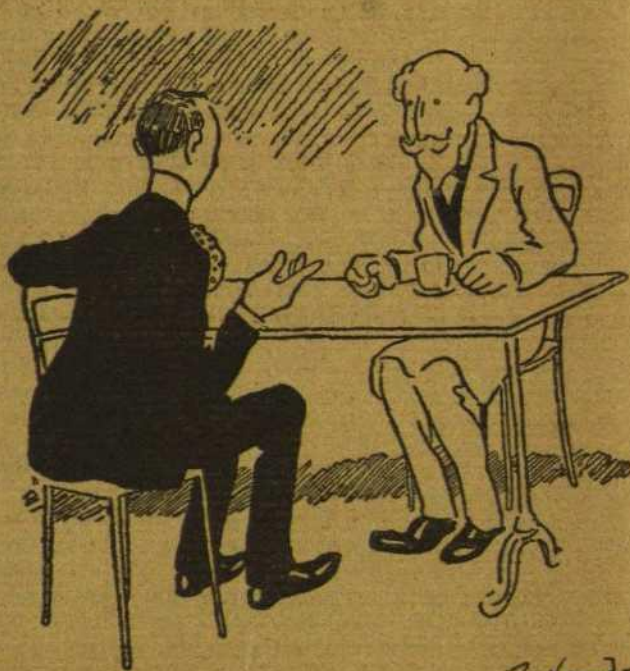
—Qui és que s'atreveix a dir que la moda femenina està mancada de lògica? Com més vos tapen la cara els vostres berrets, més les robes van descobrint el rest. Així els galantejadors tenen més probabilitats de conèixer la dona qu'estimen.

—Del meu tocador, el meu marit ne diu «el paradís perdut», el meu amic «la tomba de la virtut», les meves amigues «el palau de l'indústria» .. Pot ser tots tenen prou raó.

—Adéu, estimada meua... M'escriuràs sovint, oi?
—Oh, tranquil·lit! T'enviaré totes les meves factures.

—Com s'entén? Vostè'm diu que aquesta senyoreta té totes les qualitats...
—Oh! D'una cama, tot lo més!!!

DR. SERRELLACH

Consulta econòmica: De 7 a 9.—Jovellanos, 9

Especialista en les malalties dels ronyons i de les vies urinàries
Pelayo, 40—De 12 a 2 i de 6 a 9. - Festius de 10 a 12

Per a montar
amb comoditat
y sense fatiga
compreu bicicleta

SANROMA

Balmes, 62 - Telefon, 1445
BARCELONA

LADILLAS (Cabras)

exterminades en un minut amb

L'INSECTICIDA PARADELL

UNA pesseta frasc : Per correu 1'50 ptes.

Farmacia Paradell - Asalto, 28 (Carrer Nou)

LES INJECCIONS I LAVATGES

en els fluxos recents, generalment ademés d'allargar la curació solen produir complicacions. El sàndalo i l'arheol esmortueixen al principi la malaltia, però tenen l'inconvenient de que en general no l'acaben, puix deixant de pendre'ls surt altra vegada el mal, lo que fa que novament se toral a pendre'ls mateixos arheol i sàndalo i s'esmortueix altra volta; se deixen de pendre i ve altra vegada i sempre aixís, no conseguint altra cosa que fatigar els ronyons, produint dolors mol forts.

Amb les antigues especialitats Paradell res d'això succeeix, i en pocs dies i sense perill s'arriba a una absoluta curació, sense ulteriors conseqüències, gastant relativament poc, lo que està provat fins l'evidència per vintisis anys d'exit.

DR. CAMPS

VIES URINÀRIES

Aplicació intravenosa del 606

Consulta particular: Ronda Universidad, 14, pral. 1.ª - De 3 a 5. Consulta econòmica: Fusteria 2 i 4, 1.ª - De 12 a 1 i de 7 a 9

TRACTAMENT ESPECIAL DE LA BLENNORRAGIA

IMPOTENTES

CONSULTEN VDS. A SU MÉDICO SOBRE LA EFICACIA Y EL CARACTER INOFENSIVO DE LAS TABLETAS DE

ANDROSTHENINA

(Yohimbina Spiegel)

RECOMENDADAS POR TODAS LAS EMERGENCIAS MÉDICAS

DE VENTA EN TODAS LAS FARMACIAS

Fabricado por la **CHEMISCHE FABRIK GUESTROW**-Guestrow (Alemania)

Centre de venda al per ma-
jor de periòdics i setmanals
= i tota classe de llibres =

Corresponsal directe

Elisabeta, 17, tenda
BARCELONA

Miquel Guerrero

CLINICA

MATRIU

Malalties especials de les senyores; fluxos, hemorragies, trastorns menstruals, anèmies, etc. Pell i cabell. Massatge de la cara. Depilació.

De 4 a 5: De 6 a 8 (econòmica) i a hores convingudes. Correspondencia

VIES URINÀRIES

Blenorràgia, Sífilis, Veneri, Chancres, Bubs, Llagues, etc. Tractaments racionals científics i ràpids.

Rambla del Centre, 7, pral. (davant del Liceu)

